

عنوان مقاله:

طرح توسعه و ساماندهی بافت های تاریخی در توسعه پایدار شهری مطالعه موردی شاهزاده حسین (ع) قزوین

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه ، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

میثم کلهر - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد مرمت بناها و بافت های تاریخی

فرزاد مافی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

سید اسماعیل حسینی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته معماری

خلاصه مقاله:

توجه به اماکن مقدس به عنوان یکی از مهمترین فضاهای مذهبی شهری ، گذشته از مسئله تاریخی و اعتقادی می تواند در جهت ایجاد فضایی مناسب و امن برای ارتقای مسئله توسعه پایدار شهری - مذهبی یک شهر به عنوان یک قطب نقش آفرینی نماید . با توجه به هویت تاریخی - اعتقادی امامزاده حسین(ع) در فرهنگ مردم شهر قزوین، طرح توسعه آن با ایجاد و تمرکز فضاهای فرهنگی - هنری - مذهبی به راحتی میتواند در مدت کوتاهی به عنوان یکی از مهمترین قطب های اصلی ساختار شهر ، گره گشای بسیاری از مسائل اجتماعی و به تبع آن توسعه شهر قزوین گردد. مسئله دوم حل معضل بافت تاریخی در محدوده امامزاده حسین و مسجد جامع می باشد که با توجه به فرسوده شدن و نوسازی بافت پیرامون این بناها می بایست در جهت پر رنگ تر شدن المان های این فضاها طراحی مجموعه برنامه ریزی گردد. مسئله دیگر جایگاه فرا شهری این مکان می باشد که هر روزه به علت قرارگیری شهر قزوین در مسیر کاروانیان زیارتی عتبات عالیات را مورد پذیرش قرار می دهد و از این منظر می توان در جهت جذب توریسم زیارتی - فرهنگی و رونق اقتصادی شهر برنامه ریزی نمود . بنابراین در برنامه ریزی و طراحی مجموعه طرح توسعه امامزاده حسین (ع) سعی گردید اهداف اشاره شده پاسخ داده شود.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار- اماکن مقدس- بافت تاریخی- امامزاده حسین -المان شهری -طرح توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353506>

